

1. เรื่อง พื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ

1. ร่างประกาศ เรื่อง พื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

2. ร่างประกาศ เรื่อง การให้หน่วยงานของรัฐมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้

กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรดำเนินการแทนหรือมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

3. ร่างข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

พ.ศ. 2551

รวม 3 ฉบับ ตามที่กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเสนอ

ข้อเท็จจริง

กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน) เสนอว่า

1. ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 16 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง (15th ASEAN Summit and Related Summit) ระหว่างวันที่ 1 ถึงวันที่ 25 ตุลาคม 2552 ณ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีผู้นำประเทศจาก 20 ประเทศ และผู้นำประเทศคู่เจรจา จำนวนประเทศ เข้าร่วมการประชุม

2. คณะกรรมการอำนาจการและวางแผนการรักษาความปลอดภัยการประชุมสุดยอดอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการรักษาความปลอดภัยการประชุมดังกล่าว รวมทั้งได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของ กอ.รมน. ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551

3. ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเกิดประสิทธิผลและเป็นไปตามขั้นตอนตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 จึงได้เสนอร่างประกาศฯ และร่างข้อกำหนด รวม 3 ฉบับ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประกาศพื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ในพื้นที่พล ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และ ตำบลในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และทะเลอาณาเขตชายฝั่ง ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และตำบลหัวหิน ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เว้นเขตพระราชฐานวังไกลกังวล ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม 2552 โดยมอบให้ กอ.รมน. รับผิดชอบในการดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551

2. ให้หน่วยงานของรัฐมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายให้ กอ.รมน. ดำเนินการแทนหรือมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย จำนวน ๓ ฉบับ ตามมาตรา 16 วรรคสี่ ได้แก่

1. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2551

2. พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547

3. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

4. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530

5. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

6. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493

7. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

8. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522
9. พระราชบัญญัติติดถ่วงอันตราย พ.ศ. 2535
10. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

11. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456
12. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547
13. พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534
14. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
15. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับมูลนิธิต่างๆ และสมาคม
16. ประมวลกฎหมายอาญา
17. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจสืบสวน

สอบสวน และการใช้อำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

3. ออกข้อกำหนดตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 3.1 ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องของปฏิบัติการหรืองดเว้นการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 3.2 ห้ามบุคคลเข้าหรือให้ออกจากบริเวณพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดในห้วงเวลาที่ปฏิบัติการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้น
- 3.3 ห้ามนำอาวุธออกนอกเคหสถาน
- 3.4 ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือใช้ยานพาหนะหรือกำหนดเงื่อนไขการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ
- 3.5 ให้บุคคลปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติอย่างใดอันเกี่ยวกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สินของประชาชน

2. เรื่อง คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ (ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ คำสั่งที่ 33/2552 ลงวันที่ 30 กันยายน 2552 ซึ่งมีคำสั่งไม่รับคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 71 คน ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ตรารึขึ้นโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่งหรือไม่ ตามที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญส่งมาเพื่อทราบ

เรื่องเดิม

ประธานรัฐสภาแจ้งว่า นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยกับคณะ ได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 154 (1) เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานรัฐสภา เพื่อขอให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ตรารึขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่ง ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทราบแล้วเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2552

ข้อเท็จจริง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้ร้องได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในชั้นการแปรญัตติเพิ่มเติมงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของคณะกรรมาธิการในวาระที่ 2 และวาระที่ 3 ไม่ได้นำเสนอรายละเอียดของแผนงานและโครงการในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ เสนอขอเพิ่มเติมงบประมาณผ่านสำนักงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อทดแทนงบประมาณที่คณะกรรมาธิการได้ปรับลดลงไปกว่า 22,000,000,000 ให้ชัดเจนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่ง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาลแล้วเห็นว่า มาตราดังกล่าวใช้ในการนำเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณเท่านั้น มิได้ใช้บังคับกับการขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามคำร้องแต่อย่างใด กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

3. เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการเพิ่มความคล่องตัวในการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2549

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในสังกัด การบังคับบัญชา หรือการกำกับดูแลของฝ่ายบริหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ ให้มาตรการผ่อนผันมีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้บังคับ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐดำเนินการไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเพื่อเป็นการเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานภาครัฐ ประกอบกับมาตรการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องการเพิ่มความคล่องตัวในการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 จะมีผลถึงวันที่ 30 กันยายน 2552 จึงเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขยายระยะเวลาตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการเพิ่มความคล่องตัวในการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 ให้เกิดความต่อเนื่อง ดังนี้

1. การจัดหาพัสดุ สำหรับส่วนราชการ ในวงเงิน 2-5 ล้านบาท สำหรับรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ ในวงเงินไม่เกิน 10 ล้านบาท ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 ก็ให้หน่วยงานดำเนินการตามนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น หรือมีปัญหาอุปสรรค ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานใช้ดุลพินิจดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ หรือระเบียบอื่นของหน่วยงานนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ ต้องชี้แจงเหตุผล ความจำเป็น หรือปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวไว้ในรายงานขอซื้อหรือขอจ้าง ตามที่ระเบียบกำหนด

2. การแต่งตั้งคณะกรรมการร่างขอบเขตของงาน (Terms of Reference :TOR) และร่างเอกสารประกวดราคา ก่อนเริ่มการจัดหาพัสดุตามระเบียบฯ ข้อ 8 (1) เห็นควรผ่อนผันให้การจัดหาพัสดุในวงเงินไม่เกิน 10 ล้านบาท หรืองานก่อสร้างในโครงการที่มีแบบและข้อกำหนดในการก่อสร้างที่เป็นมาตรฐานไว้แล้ว ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานที่จะจัดหาพัสดุจะแต่งตั้งคณะกรรมการร่างขอบเขตของงาน (Terms of Reference :TOR) และร่างเอกสารประกวดราคาหรือไม่ก็ได้ แต่ต้องนำร่างขอบเขตของงาน (Terms of Reference :TOR) และร่างเอกสารประกวดราคาดังกล่าวเผยแพร่ทาง Website ของหน่วยงานและของกรมบัญชีกลางเพื่อให้สาธารณชนเสนอแนะหรือวิจารณ์

3. การแต่งตั้งคณะกรรมการประกวดราคา การคัดเลือกผู้ให้บริการตลาดกลาง และการกำหนดวัน เวลา สถานที่เสนอราคา ผ่อนผันให้เป็นอำนาจของหัวหน้าหน่วยงานในการแต่งตั้งคณะกรรมการประกวดราคา การคัดเลือกผู้ให้บริการตลาดกลาง และกำหนดวัน เวลา สถานที่เสนอราคา

4. การแต่งตั้งคณะกรรมการประกวดราคา ตามระเบียบฯ ข้อ 8 (3)

4.1 การจัดหาพัสดุในวงเงินไม่เกิน 10 ล้านบาท ให้มีคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 7 คน จะมีกรรมการบุคคลภายนอกหรือไม่ก็ได้โดยให้บุคลากรของหน่วยงานที่จะจัดหาพัสดุเป็นกรรมการและเลขานุการ และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยหรือไม่ก็ได้

4.2 กรณีการจัดหาในวงเงินเกิน 10 ล้านบาทขึ้นไป ให้มีคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 7 คน และต้องมีกรรมการบุคคลภายนอก อย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้เจ้าหน้าที่พัสดุหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานนั้นเป็นกรรมการและเลขานุการ และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยหรือไม่ก็ได้

5. ในการดำเนินการคัดเลือกเบื้องต้นเพื่อหาผู้มีสิทธิเสนอราคาในกรณีที่มีผู้มีสิทธิเสนอราคารายเดียว ตามระเบียบฯ ข้อ 9 (4) หรือมีผู้มีสิทธิเสนอราคารายเดียวเมื่อถึงเวลาเริ่มการเสนอราคาตามระเบียบฯ ข้อ 10 (1) โดยปกติให้เสนอหัวหน้าหน่วยงานยกเลิก แต่ถ้าคณะกรรมการประกวดราคาตามโครงการเห็นว่ามีเหตุผลสมควรที่จะดำเนินการต่อไปโดยไม่ต้องยกเลิกการประกวดราคา ก็ให้คณะกรรมการฯ ต่อรองราคากับผู้มีสิทธิเสนอราคานั้นแล้วเสนอหัวหน้าหน่วยงานพิจารณา

6. กรณีการจัดหาพัสดุในวงเงินไม่เกิน 10 ล้านบาท หน่วยงานได้ดำเนินการจัดหาตามระเบียบฯ ข้อ 9 (1) (2) (3) และ (4) แล้ว กรณีไม่มีผู้เข้าเสนอราคา มีผู้มีสิทธิเสนอราคารายเดียวหรือมีผู้มีสิทธิเสนอราคารายเดียวเมื่อถึงเวลาเริ่มการเสนอราคาตามระเบียบฯ ข้อ 10 (1) และคณะกรรมการประกวดราคาได้ดำเนินการต่อรองราคากับผู้มีสิทธิเสนอราคานั้นแล้วไม่ได้ผล ให้หน่วยงานดำเนินการจัดหาด้วยวิธีการอื่น ตามระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานนั้น ๆ ได้ โดยไม่ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (กพ.อ.)

ทั้งนี้ ให้มาตรการผ่อนผันตามข้อ 1-6 ดังกล่าว มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 จนถึงวันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2549 ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม มีผลใช้บังคับ (กรมบัญชีกลางอยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขระเบียบฯ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น) และมาตรการดังกล่าวได้เสนอคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาการพัสดุและการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องเรียนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 ทราบแล้ว

4. เรื่อง กรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอดังนี้

1. เห็นชอบกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะ
2. เห็นชอบแนวทางการนำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตาม

พระราชบัญญัติเฉพาะ จำนวน 14 แห่ง ไปปฏิบัติ

สาระสำคัญของเรื่อง

สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานว่า เพื่อเตรียมการประเมินผลหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะ ซึ่งเป็นการดำเนินการในระยะที่ 2 ตามมติคณะรัฐมนตรี (7 กันยายน 2547) สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ศึกษาและยกกว้างกรอบและแนวทางการประเมินผลหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะพร้อมทั้งจัดทำคู่มือการประเมินผลของหน่วยงาน กรณีศึกษา : สสวท : และ สวทช. และได้นำร่างกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะไปรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรมหาชน และผู้บริหารหน่วยงานของรัฐเพื่อนำข้อสังเกตและความเห็นประกอบการพิจารณาปรับร่างกรอบฯ ให้มีความเหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติ ซึ่ง ก.พ.ร. ได้นำเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2552 พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยกรอบการประเมินผลหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กรอบการประเมินผลของหน่วยงานของรัฐฯ ประกอบด้วย เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน กรอบนำหน้าของเกณฑ์ประเมินผล การกำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมาย การประเมินผล การกำหนดน้ำหนักตัวชี้วัด และระดับคะแนนของการประเมินผล
2. เกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐมี 4 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ด้านผลสัมฤทธิ์ตามพันธกิจ (ร้อยละ 20 – 40) เกณฑ์ด้านผู้มีส่วนได้เสีย (ร้อยละ 10-20) เกณฑ์ด้านประสิทธิภาพ (ร้อยละ 15- 35) และเกณฑ์ด้านการกำกับดูแลและพัฒนาองค์กร (ร้อยละ 20-40)
3. กลุ่มเป้าหมายของการนำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินผล คือ หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะ จำนวน 14 แห่ง ได้แก่ หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะในขณะที่มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2547 ใช้บังคับ จำนวน 8 แห่ง และหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการจัดประเภทเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติเฉพาะเพิ่มขึ้นอีก 6 แห่ง คือ สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

แห่งชาติ (สทบ.) ศุภสภา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

4. แนวทางการนำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนที่จัดตั้งตาม พระราชบัญญัติ เฉพาะไปปฏิบัติ โดยในระยะเริ่มต้นเห็นควรกำหนดแนวทางทางการปฏิบัติงาน ดังนี้

4.1 หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะดำเนินการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามกรอบการประเมินผลฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป โดยจัดจ้างผู้ประเมินอิสระจากภายนอก และใช้งบประมาณของหน่วยงาน ทั้งนี้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมให้ความเห็นในการคัดเลือกที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินอิสระจากภายนอก

4.2 คณะกรรมการของแต่ละหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามกรอบการประเมินผลฯ ที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในระยะเริ่มแรกจะยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลจาก ก.พ.ร. เพื่อทำหน้าที่เจรจาข้อตกลงผลการปฏิบัติงาน ความเหมาะสมของตัวชี้วัด น้ำหนัก ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนน รวมทั้งการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลง ดังเช่น ในกรณีของ ส่วนราชการ จังหวัด สถาบันการศึกษา และองค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีคณะกรรมการจัดทำบันทึกข้อตกลงและประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ให้หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะรายงานการกำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนตามกรอบการประเมินผลต่อ ก.พ.ร. และรายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานไปยัง ก.พ.ร. ภายใน 3 เดือนหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ

4.3 ก.พ.ร. ประมวลผลรายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะในภาพรวมเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อเสนอแนะรูปแบบวิธีการที่เหมาะสมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะต่อไป

5. สำนักงาน ก.พ.ร. นำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะเสนอนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว อนุมัติให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

5. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติศาสตร์พิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

1. หมวด 1 กำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีองค์ประกอบ วาระการดำรงตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการ (ร่างมาตรา 7-15)
2. หมวด 2 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีสาระสำคัญ แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้
 - 2.1 ส่วนที่ 1 บททั่วไป กำหนดหลักเกณฑ์การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดให้มีการแจ้งวัตถุประสงค์เพื่อขอความยินยอม และจะต้องเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลฯ ตามวัตถุประสงค์นั้น เว้นแต่จะได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่และได้รับความยินยอมแล้ว หรือได้รับยกเว้นตามกฎหมาย (ร่างมาตรา 16-21)
 - 2.2 ส่วนที่ 2 กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ห้ามเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะเป็นข้อมูลต้องห้าม (ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ข้อมูลที่อาจเป็นผลร้ายทำให้เสียชื่อเสียง) (ร่างมาตรา 22-24)
 - 2.3 ส่วนที่ 3 กำหนดหลักเกณฑ์การใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นดังกล่าว (ร่างมาตรา 25-30)
 - 2.4 ส่วนที่ 4 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บรักษาและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล โดยกำหนดให้มีระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยให้แก่ข้อมูลส่วนบุคคล การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา 31-33)
 - 2.5 ส่วนที่ 5 กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีปฏิบัติของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเชิงธุรกิจ หรือการพาณิชย์ (ร่างมาตรา 34-40)
3. หมวด 3 กำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและความรับผิดชอบในกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 41-44)
4. หมวด 4 กำหนดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้มีหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียน ตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น รวมทั้งกำหนดให้การยื่นคำร้อง การส่งคำร้องเรียน วิธีพิจารณา ระยะเวลาและการขยายระยะเวลา การตรวจสอบ การไกล่เกลี่ย และการไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการอุทธรณ์การไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือคำสั่งยุติเรื่อง (ร่างมาตรา 45-48)
5. หมวด 6 กำหนดความรับผิดของนิติบุคคล โทษปรับทางปกครองและโทษอาญา (ร่างมาตรา 52-59)

6. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ

ข้อเท็จจริง

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ในคราวประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) ครั้งที่ 4/2552 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2552 ได้มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ตามข้อเสนอของ

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษาระบบการสงเคราะห์ผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเห็นสมควรให้ปรับระเบียบว่าด้วยการจ่ายเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุที่ใช้ในปัจจุบัน คือ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 รวมเป็นฉบับเดียว เพื่อให้สามารถใช้งบประมาณได้กับทุกส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท รวมทั้งให้ผู้สูงอายุทั่วประเทศได้รับเงินเบี้ยยังชีพอย่างทั่วถึงเป็นมาตรฐานเดียวกัน

สาระสำคัญของร่างระเบียบ

1. กำหนดคำนิยามของคำว่า “ผู้สูงอายุ” “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และ “ผู้บริหารท้องถิ่น” (ร่างข้อ 4)
2. กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพ รวมทั้งขั้นตอนการยื่นคำขอและวิธีการพิจารณาคุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพ (ร่างข้อ 6 และข้อ 7)
3. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนประวัติของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ และให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และสำนักงานเขตแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการขอตั้งงบประมาณสำหรับสนับสนุนเบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไป (ร่างข้อ 8 และข้อ 9)
4. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้แก่ผู้มีสิทธิ โดยจ่ายเงินรายเดือนหรือสามเดือนต่อหนึ่งครั้งเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีธนาคารในอัตราเดือนละ 500 บาท หรือตามมติคณะรัฐมนตรีกำหนด แต่หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะจ่ายเกินกว่าที่กำหนด ให้เสนอสภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของอัตราที่กำหนด (ร่างข้อ 10 และข้อ 12)
5. ในเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบสถานะของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดิม (ร่างข้อ 13)
6. กำหนดให้สิทธิของผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสิ้นสุดลง เมื่อผู้นั้นถึงแก่กรรมหรือขาดคุณสมบัติ หรือผู้นั้นแจ้งสิทธิการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นลายลักษณ์อักษรต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ (ร่างข้อ 14)

7. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงาน” ความผิดเกี่ยวกับศพ ความผิดเกี่ยวกับการคุกคาม และแก้ไขอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษ)

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงาน” ความผิดเกี่ยวกับศพ ความผิดเกี่ยวกับการคุกคาม และแก้ไขอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษ) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

1. กำหนดนิยามคำว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ว่าเป็นประจำหรือครั้งคราว และไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ (ร่างมาตรา 3 เพิ่มเติม (16) ของมาตรา 1)
2. กำหนดให้ความผิดลหุโทษคือความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 102)
3. กำหนดความผิดเกี่ยวกับศพ (เพิ่มลักษณะ 13 ในภาค 2) ดังนี้
 - 3.1 ความผิดเกี่ยวกับการกระทำชำเราศพ (ร่างมาตรา 366/1)
 - 3.2 ความผิดเกี่ยวกับผู้กระทำอนาจารแก่ศพ (ร่างมาตรา 366/2)
 - 3.3 ความผิดเกี่ยวกับการกระทำให้ศพเสียหาย (ร่างมาตรา 366/3)
 - 3.4 ความผิดเกี่ยวกับการดูหมิ่นเหยียดหยามศพ (ร่างมาตรา 366/4)
4. กำหนดความผิดเกี่ยวกับการคุกคามผู้อื่น (ร่างมาตรา 8 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 397)

5. กำหนดอัตราโทษปรับสำหรับความผิดโทษเพิ่มขึ้นเป็นสิบเท่าของอัตราเดิม (ร่างมาตรา 6 ร่างมาตรา 7 และร่างมาตรา 9 แก้ไขมาตรา 367 มาตรา 368 มาตรา 369 ถึงมาตรา 396 และมาตรา 398)

8. เรื่อง ร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 – 2554 ที่ปรับปรุงแล้ว

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 – 2554 ที่ปรับปรุงแล้ว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงยุติธรรม โดยให้นำร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. บรรจุในร่างแผนนิติบัญญัติดังกล่าวด้วย ก่อนส่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนดังกล่าวต่อไป

ข้อเท็จจริง

1. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอว่า

1.1 การปรับปรุงร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552–2554 ใช้ข้อมูลตามผลการพิจารณาที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (26 พฤษภาคม 2552) ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ได้สั่งการมอบให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำผลการพิจารณาดังกล่าวไปปรับปรุงร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552–2554 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวไม่มีข้อมูลของ 8 หน่วยงาน ได้แก่ 1) กระทรวงการคลัง 2) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 3) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5) กระทรวงพาณิชย์ 6) กระทรวงศึกษาธิการ 7) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 8) สำนักงานงบประมาณ

ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้เคยเสนอกฎหมายไว้ในแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552–2554 ที่ได้เสนอคณะรัฐมนตรี จึงมีความจำเป็นต้องคงรายชื่อร่างกฎหมายทั้งหมดที่เสนอโดยหน่วยงานดังกล่าวไว้เพื่อมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

1.2 จากผลการพิจารณาที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (26 พฤษภาคม 2552) ส่วนราชการได้เสนอตัดกฎหมายจากร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552–2554 ที่ได้เสนอคณะรัฐมนตรี จำนวน 10 ฉบับ และในขณะเดียวกันได้เสนอให้เพิ่มกฎหมายไว้ในร่างแผนนิติบัญญัติฯ จำนวน 10 ฉบับ เช่นกัน

1.3 มีข้อสังเกตว่า ตามมติคณะรัฐมนตรี (26 พฤษภาคม 2552) ประสงค์ให้ส่วนราชการปรับลดร่างกฎหมายที่เสนอไว้ในแผนนิติบัญญัติฯ เพื่อให้สอดคล้องกับอายุของสภาผู้แทนราษฎรที่เหลืออยู่ ประกอบกับเมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของการจัดทำแผนนิติบัญญัติที่ต้องการให้มีแผนการตรากฎหมาย ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ร่างกฎหมายที่ส่วนราชการจะเสนอบรรจุไว้ในแผนนิติบัญญัติฯ จึงควรมีเฉพาะร่างกฎหมายที่จำเป็นต่อการผลักดันการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริงเท่านั้น

2. รองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ได้พิจารณาร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 – 2554 ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ปรับปรุงแล้ว และมีคำสั่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

3. กระทรวงยุติธรรมเสนอว่า เห็นควรบรรจุร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ในแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 – 2554 ของกระทรวงยุติธรรมด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 – 2554 ที่ได้ปรับปรุงตามแนวทางดังกล่าวแล้ว ประกอบด้วยกฎหมายระดับพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรองในระดับพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวงที่จำเป็นต้องมีปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิกเพื่อประโยชน์ในการผลักดันการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดินรวม 167 ฉบับ แบ่งเป็น

1. ร่างพระราชบัญญัติ จำนวน 152 ฉบับ โดยเป็นร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน 11 ฉบับ จึงมีร่างพระราชบัญญัติที่ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการต่อไป จำนวน 141 ฉบับ (เพิ่มขึ้นจากร่างแผนนิติบัญญัติฯ ฉบับเดิม 4 ฉบับ)

2. ร่างพระราชกฤษฎีกา จำนวน 4 ฉบับ (เท่ากับร่างแผนนิติบัญญัติฯ ฉบับเดิม) และ

3. ร่างกฎกระทรวง จำนวน 11 ฉบับ (ลดลงจากร่างแผนนิติบัญญัติฯ ฉบับเดิม 4 ฉบับ)

9. เรื่อง พื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ

1. ร่างประกาศ เรื่อง พื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

2. ร่างประกาศ เรื่อง การให้หน่วยงานของรัฐมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย ให้

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรดำเนินการแทนหรือมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรพ.ศ.2551 เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

3. ร่างข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา๓๓ แห่ง พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

พ.ศ. 2551

รวม 3 ฉบับ ตามที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเสนอ

ข้อเท็จจริง

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร(กอ.รมน) เสนอว่า

1. ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่๑๖และการประชุมที่เกี่ยวข้อง (15th ASEAN Summit and Related Summit) ระหว่างวันที่21ถึงวันที่25ตุลาคม2552ณ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีผู้นำประเทศ จาก2๐ประเทศ และผู้นำประเทศคู่เจรจา จาก๖ประเทศ เข้าร่วมการประชุม

2. คณะกรรมการอำนวยการและวางแผนการรักษาความปลอดภัยการประชุมสุดยอดอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการรักษาความปลอดภัยการประชุมดังกล่าว รวมทั้งได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติให้ใช้อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ กสรมน ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรพ.ศ.2551

3. ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามขั้นตอนตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรพ.ศ.2551 จึงได้เสนอร่างประกาศฯ และร่างข้อกำหนด รวม 3 ฉบับ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประกาศพื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ในพื้นที่ตำบล ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และ ตำบลในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และทะเลอาณาเขตชายฝั่ง ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และตำบลหัวหิน ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เขตพระราชฐานวังไกลกังวล ระหว่างวันที่ถึงวันที่27 ตุลาคม2552โดยมอบให้ กสรมนรับผิดชอบในการดำเนินการตามมาตรา๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551

2. ให้หน่วยงานของรัฐมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายให้มอบ ดำเนินการแทนหรือมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 เป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย จำนวน๓ฉบับ ตามมาตรา16วรรคสี่ ได้แก่

1. พระราชบัญญัติระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมพ.ศ.2551

2. พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ.พ. 2547

3. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

4. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530

5. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพ.ศ.2550

6. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493

7. พระราชบัญญัติจราจรทางบก.พ. 2522

8. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

9. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

10. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

11. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย.พ. 2456

12. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

13. พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร.พ. 2534
14. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ.2550
15. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับนิติและสมาคม
16. ประมวลกฎหมายอาญา
17. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจสืบสวนและ

สอบสวน และการใช้อำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

3. ออกข้อกำหนดตามความในมาตรา8 แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 3.1 ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องของปฏิบัติการหรืองดเว้นการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 3.2 ห้ามบุคคลเข้าหรือให้ออกจากบริเวณพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดในห้วงเวลาที่ปฏิบัติการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้น
- 3.3 ห้ามนำอาวุธออกนอกเคหสถาน
- 3.4 ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะหรือกำหนดเงื่อนไขการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ
- 3.5 ให้บุคคลปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติอย่างใดอันเกี่ยวกับเครื่องหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สินของประชาชน

10. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงมหาดไทยเสนอว่า

1. สภาสถาปนิกซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาปนิก.ศพ.2543 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ ดังนี้
 - 1.1 ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ส่งเสริมความสามัคคีและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสมาชิก ส่งเสริมสวัสดิการและผลประโยชน์ของสมาชิก
 - 1.2 ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม
 - 1.3 ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่าง ๆ แก่ประชาชน และองค์กรอื่น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม
 - 1.4 ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านสถาปัตยกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยี
 - 1.5 เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของประเทศไทย และดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
2. สภาสถาปนิกมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
 - 2.1 ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
 - 2.2 รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
 - 2.3 รับรองความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
 - 2.4 ออกข้อบังคับสภาสถาปนิก
 - 2.5 เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดการเลิกสาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

3. สภาสถาปนิกเป็นองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้มีฐานะเป็นกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา จึงทำให้สภาสถาปนิกมิใช่หน่วยงานของรัฐที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

4. ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่และบุคลากรของสภาสถาปนิกได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เช่นเดียวกับสภาวิศวกรอันเป็นองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและได้ถูกกำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของเรื่อง

กำหนดให้สภาสถาปนิกเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

11. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำการค้าซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีหรือผู้มีมติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำการค้าซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า เนื่องจากมาตรา 5 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ. 2551 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการค้าซากดึกดำบรรพ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ซึ่งการขอรับใบอนุญาต การอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงประกอบกับคณะกรรมการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2552 เห็นชอบร่างกฎกระทรวงดังกล่าวแล้ว จึงได้เสนอ ร่างกฎกระทรวงฯ ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. กำหนดนิยามคำว่า “การค้า” หมายความว่า ถึง ซื้อ ขาย บริการ แลกเปลี่ยน ให้ จำหน่าย จ่าย แจก หรือโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า และหมายความรวมถึงมีหรือแสดงไว้เพื่อขายด้วย (ร่างข้อ 1)
2. กำหนดซากดึกดำบรรพ์ที่จะทำการค้าได้ต้องมีซากดึกดำบรรพ์ที่ได้มีการขึ้นทะเบียนหรือซากดึกดำบรรพ์ตามบัญชีแนบท้ายกฎกระทรวง ได้แก่ ซากไดโนเสาร์ ไข่ รอยเท้า และรอยทางเดินของไดโนเสาร์ทุกชนิด รอยเท้าและทางเดินของสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด ซากดึกดำบรรพ์สัตว์เลื้อยคลานที่อาศัยอยู่ในทะเล สัตว์เลื้อยคลานที่บินได้ จระเข้ เต่า และตะพาบน้ำ งู ปลา นก สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทุกชนิด ซากไม้กลายเป็นหินที่มีเส้นรอบวงเกิน 1.5 เมตร เป็นต้น (ร่างข้อ 2)
3. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้รับใบอนุญาตทำการค้าซากดึกดำบรรพ์ (ร่างข้อ 3)
4. กำหนดหลักเกณฑ์ การยื่นคำขอรับใบอนุญาต แบบ สถานที่ ยื่นคำ การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด (ร่างข้อ 4-9)

12. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับวัตถุอันตราย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับวัตถุอันตราย พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 (ร่างข้อ 1)

2. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบสำคัญการขึ้นทะเบียนใหม่โดยแบ่งค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภทออกเป็น 4 ระดับ ตามขนาดการประกอบการ (ร่างข้อ 2)

13. เรื่อง คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ (ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ คำสั่งที่ 33/2552 ลงวันที่ 30 กันยายน 2552 ซึ่งมีคำสั่งไม่รับคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 71 คน ที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ตราขึ้นโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่งหรือไม่ ตามที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญส่งมาเพื่อทราบ

เรื่องเดิม

ประธานรัฐสภาแจ้งว่า นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยกับคณะ ได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 154 (1) เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่ง ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทราบแล้วเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2552

ข้อเท็จจริง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวแล้วเห็นว่า ผู้ร้องได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในชั้นการแปรญัตติเพิ่มเติมงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของคณะกรรมาธิการในวาระที่ 2 และวาระที่ 3 ไม่ได้นำเสนอรายละเอียดของแผนงานและโครงการในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ เสนอขอเพิ่มเติมงบประมาณผ่านสำนักงานงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อทดแทนงบประมาณที่คณะกรรมาธิการได้ปรับลดลงไปกว่า 22,000,000,000 ให้ชัดเจนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่ง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตราดังกล่าวใช้ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณเท่านั้น มิได้ใช้บังคับกับการขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามคำร้องแต่อย่างใด กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 167 วรรคหนึ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

14. เรื่อง กรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอดังนี้

1. เห็นชอบกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะ
2. เห็นชอบแนวทางการนำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตาม

พระราชบัญญัติเฉพาะ จำนวน 14 แห่ง ไปปฏิบัติ

สาระสำคัญของเรื่อง

สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานว่า เพื่อเตรียมการประเมินผลหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะ ซึ่งเป็นการดำเนินการในระยะที่ 2 ตามมติคณะรัฐมนตรี (7 กันยายน 2547) สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ศึกษาและยกร่างกรอบและแนวทางการประเมินผลหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะพร้อมทั้งจัดทำคู่มือการประเมินผลของหน่วยงาน กรณีศึกษา : สสวท : และ สวทช. และได้นำร่างกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะไปรับฟังความคิดเห็นของคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการ (อ.ก.พ.ร.) เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาองค์การมหาชน และผู้บริหารหน่วยงานของรัฐเพื่อนำข้อสังเกตและความเห็นประกอบการพิจารณาปรับร่างกรอบฯ ให้มีความเหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติ ซึ่ง อ.ก.พ.ร. ได้นำเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2552 พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยกรอบการประเมินผลหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กรอบการประเมินผลของหน่วยงานของรัฐฯ ประกอบด้วย เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน กรอบน้ำหนักของเกณฑ์ประเมินผล การกำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมาย การประเมินผล การกำหนดน้ำหนักตัวชี้วัด และระดับคะแนนของการประเมินผล

2. เกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐมี 4 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ด้านผลสัมฤทธิ์ตามพันธกิจ (ร้อยละ 20 – 40) เกณฑ์ด้านผู้มีส่วนได้เสีย (ร้อยละ 10-20) เกณฑ์ด้านประสิทธิภาพ (ร้อยละ 15- 35) และเกณฑ์ด้านการกำกับดูแลและพัฒนาองค์กร (ร้อยละ 20-40)

3. กลุ่มเป้าหมายของการนำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินผล คือ หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะ จำนวน 14 แห่ง ได้แก่ หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะในขณะที่มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2547 ใช้บังคับ จำนวน 8 แห่ง และหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการจัดประเภทเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติเฉพาะเพิ่มขึ้นอีก 6 แห่ง คือ สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (สทพ.) ครูสภา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ.)

4. แนวทางการนำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนที่จัดตั้งตาม พระราชบัญญัติเฉพาะไปปฏิบัติ โดยในระยะเริ่มต้นเห็นควรกำหนดแนวทางทางการปฏิบัติงาน ดังนี้

4.1 หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะดำเนินการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามกรอบการประเมินผลฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป โดยจัดจ้างผู้ประเมินอิสระจากภายนอก และใช้งบประมาณของหน่วยงาน ทั้งนี้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมให้ความเห็นในการคัดเลือกที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินอิสระจากภายนอก

4.2 คณะกรรมการของแต่ละหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามกรอบการประเมินผลฯ ที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในระยะเริ่มแรกจะยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลจาก ก.พ.ร. เพื่อทำหน้าที่เจรจาข้อตกลงผลการปฏิบัติงาน ความเหมาะสมของตัวชี้วัด น้ำหนักค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนน รวมทั้งการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลง ดังเช่น ในกรณีของส่วนราชการ จังหวัด สถาบันการศึกษา และองค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีคณะกรรมการจัดทำบันทึกข้อตกลงและประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะรายงานการกำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนตามกรอบการประเมินผลต่อ ก.พ.ร. และรายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานไปยัง ก.พ.ร. ภายใน 3 เดือนหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ

4.3 ก.พ.ร. ประมวลผลรายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะในภาพรวมเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อเสนอแนะรูปแบบวิธีการที่เหมาะสมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะต่อไป

5. สำนักงาน ก.พ.ร. นำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะเสนอนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว อนุมัติให้นำเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณา